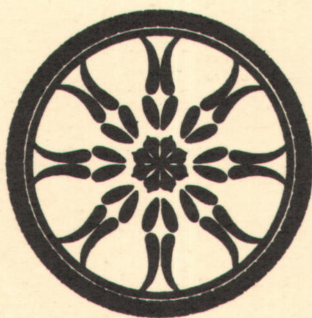

SADDHARMA

de afbeelding van de Buddha-figuur op de titelpagina is een foto van een 18de eeuws Japans beeld.
Deze Buddha heet AMIDA, de Buddha van het oneindige licht, heer van het westerse paradijs, gezeten in de handhouding van meditatie
het beeld bevindt zich in het Leids Volkenkundig Museum
de foto werd gemaakt door Else Madelon Hooykaas

S A D D H A R M A

TIJDSCHRIFT STICHTING NEDERLANDS BOEDDHISTISCH CENTRUM

9e jaargang 3e aflevering september 1976

Redactie-adres: Bornsestraat 61 - Hengelo (O.)
Secretariaat Stichting: Hugo de Grootstraat 52 - Nijmegen
Postgiro: 152 00 22, t.n.v. de penningmeester van de Stichting Nederlands Boeddhistisch Centrum, Hinkeloordseweg 8, Wageningen.
Min. donatie 1976 ƒ 30,--; (echtpaar ƒ 40,--; studerenden ƒ 20,--).

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

Samenstelling van het Algemeen Bestuur

Ir. J.E. Barbas te Amstelveen
Ir. J. Bloemsma te 's Gravenhage
* Mr. L. Boer te Leusden, 2e secretaris
* E. Bruijn te Amsterdam, vice-voorzitter
* Mevr. C. Doing-Huis in 't Veld te Wageningen, penningmeesteresse
* Dr. A.C.M. Kurpershoek-Scherft te Hengelo (O.), voorzitster
B. Mertens te Bodegraven
Mevr. H.A.M. Perk-Meeuwesen te 's Gravenhage (buitengewoon lid)
* M.G.C. Schouten te Nijmegen, 1e secretaris

De met een * gemerkte bestuursleden vormen het Dagelijks Bestuur.

Najaarsbijeenkomst

Het najaarsweekend zal worden gehouden op 2 en 3 oktober a.s. in Centre Hyde Park te Driebergen. Het pro-

gramma is samengesteld als volgt:

zaterdag 2 oktober

16.00 uur	Aankomst der deelnemers
17.00 uur	Welkomstwoord door de voorzitster
18.00 uur	Broodmaaltijd
19.30 uur	Verslag door de heer Erik Bruijn van zijn onlangs ondernomen reis naar West-Tibet (Ladakh), met dia's. Hierna theepauze en gesprekken.

zondag 3 oktober

7.00 uur	Meditatie o.l.v. de heer Erik Bruijn
8.00 uur	Ontbijt
9.30 uur	Toespraak door de eerwaarde lama Sherab Gyaltsen Amipa. Speciaal de begrippen samsâra, karma en bodhicitta zullen worden toegelicht. De voertaal van lama Amipa is Engels.
10.30 uur	Koffiepauze
11.00 uur	Gelegenheid tot het stellen van vragen aan lama Amipa
12.30 uur	Warme maaltijd
14.00 uur	Lama Amipa zal ons toespreken over samatha meditatie en daarin voorgaan.
15.00 uur	Theepauze Hoe de middag verder zal verlopen, zal afhankelijk zijn van het initiatief van lama Amipa en mede van onszelf.
17.00 uur	De voorzitster sluit de bijeenkomst

Het is mogelijk dat van bovenstaand programma op bepaalde punten wordt afgeweken. Veel zal afhangen van de initiatieven van lama Amipa en de wijze waarop hij de beschikbare tijd wenst in te delen. Het verheugt ons bijzonder dat wij lama Amipa bereid hebben gevonden een bezoek aan ons land te brengen en een bijeenkomst van ons Centrum te leiden. Lama Amipa, die verblijf houdt in het Tibetaanse klooster te Rikon in Zwitserland, is een vermaard schriftgeleerde of "geshe". Hieronder nemen wij een kort artikel op met enige informaties over zijn persoon.

Kosten van het weekend: ƒ 40,--. Minder draagkrachtigen en studenten (alléén zij die uitsluitend, of vrijwel uitsluitend, moeten rondkomen van een studietoelage) ƒ 30,--. Introducés resp. ƒ 45,-- of ƒ 35,--.
Deelneming alleen aan de bijeenkomst op zaterdag ƒ 15,-- (studenten ƒ 12,50).
Deelneming alleen aan de bijeenkomst op zondag ƒ 25,-- (studenten ƒ 17,50).
Aanmelding bij de Penningmeester, schriftelijk of/en door overschrijving van het verschuldigde bedrag op haar girorekening (zie bovenaan pag. 1).

N.B. Uiterlijke datum van aanmelding 28 september.

Gegevens ligging Hyde Park: Vanaf station Zeist-Driebergen gaan de buslijnen 50, 56 en 58 naar "Hyde Park", halte Boswijklaan.

LAMA SHERAB GYALTSEN AMIPA

We hebben de eerwaarde lama Sherab Gyaltsen Amipa bereid gevonden naar ons land te komen om mee te werken aan het programma van onze herfstbijeenkomst in Driebergen.
Lama Amipa is een prominent vertegenwoordiger en schriftgeleerde van de Sakya-sekte, een van de oudere Boeddhistische scholen in Tibet.
Binnen het Tibetaanse Boeddhisme onderscheiden zich talrijke stromingen die in het algemeen verdeeld worden in twee principiële scholen.
Deze worden "rood" en "geel" genoemd naar de kleur van de kappen die de monniken bij ceremoniële gelegenheden dragen. De "roodkappen" behoren tot de oudste Boeddhistische tradities van Tibet en houden zich onder meer bezig met magische praktijken en met de hogere yogavormen.
De "geelkappen" daarentegen vertegenwoordigen de hervormde school die met name de studie van de schriftelijk overgeleverde Boeddhistische dogmatiek benadrukt.

De leer van de Sakya-sekte houdt ongeveer het midden tussen die van de tot de roodkappen behorende Kagyudpa en die van de Kadampa, waaruit in de 14e eeuw de Gelukpa (geelkappen)-sekte ontstond door toedoen van de grote hervormer Tsongkhapa.
Lama Amipa geeft onderricht in een progressieve meditatievorm die uit twee elkaar kompleterende systemen bestaat: een methode van diepgaande analyse en een methode van verstilling van de geest, bij de Indiërs bekend als vipasyana en samatha.
De kombinatie van deze methoden maakt het mogelijk het diskursieve denken geleidelijk tot rust te brengen, waardoor uiteindelijk de verlichting gerealiseerd kan worden. Visualisatieprocessen waarbij o.a. yantra's (mandala's) worden gebruikt, fysieke oefeningen en handhoudingen (mudra's) en het gebruik van klankformules (mantra's) dienen hierbij tot hulpmiddel.
Lama Amipa is een guru die o.a. onderricht geeft uit terma's; geschreven leringen die, om ze te behoeden voor vernietiging, verborgen werden onder rotsen, in grotten e.d. in een tijd dat het Boeddhisme in Tibet vervolgd werd. De meest bekende terma is het Tibetaanse Dodenboek.
Na de Chinese machtsovername in Tibet in de vijftiger jaren is lama Amipa naar India gevlucht. Momenteel verblijft hij in Zwitserland, waar hij werkzaam is bij het Tibetaanse Instituut te Rikon.

E.B.

BOEDDHISTISCHE ACTIVITEITEN

De volgende brief ontvingen wij van de Karma Chöpel Ling groep.

Waarde Dharmavrienden,
Na een vakantieperiode van twee maanden, waarin echter veel werkzaamheden verricht zijn komen wij uw aandacht vragen.
De Hamtoren in Vleuten is als centrum voor Karma Chöphel Ling ingebruik genomen. De telefoon is aangesloten, het nummer is 03407-3191. Praktisch de hele dag is er iemand in de toren om de telefoon te beantwoorden. Momenteel kamperen vier leden in de toren, die allerlei soorten arbeid verrichten. In de bijbouw, waarin de keuken, de voorraadkamer, de eetzaal, het washok en de centrale verwarmingsruimte worden ondergebracht zijn enkele muren doorbroken en worden togen gemetseld. De zaal op de 1e etage van de Toren wordt reeds gebruikt voor de pu-ja's,'s morgens van 6 tot 7 uur en 's avonds van 20 tot 21 uur.
Wij hopen, dat u allen gauw een keer in de Toren komt. U bent van harte welkom. U kunt nu met eigen ogen zien, wat er allemaal gebeurt. Schrikt u niet, als uw gastheer u tegemoet komt met metseltroffel of hamer in de hand of achter een geimproviseerde keukentafel staat en heerlijkheden aan het bereiden is, want hij zal u graag alles laten zien. En als u op de juiste tijd komt kunt u in de gewijde rust van de "pu-jaroom" de pu-ja meemaken. Tevens kunt u dan zien met hoeveel energie en kundigheid de werkers van de eerste tijd bezig zijn met het verwezenlijken van hun droom, namelijk een waardig centrum voor Karma Chöphel Ling.
De werkzaamheden in/om de Toren moeten in snel tempo doorgaan. Dringend zijn:

- ter besparing van ca ƒ 900,-- op de aanlegkosten voor de gasleiding moet een ca 200 meter lange en 80 cm diepe sleuf gegraven worden.
- er moet hak-, breek- en aanheelwerken verricht worden bij de aanleg van de centrale verwarming, de gasleiding, de waterleidingen en afvoerleidingen.
- De bovenverdiepingen van de toren moeten schoon gemaakt worden en de vloeren gebeitst.

- er zal ekstra sanitair aangelegd moeten worden.
- er moet een verhard pad om de toren worden gelegd van aanwezig puin.
- er moet een kruidentuin worden aangelegd.
- de beplanting op het eiland moet uitgedund worden en afvalhout verzameld worden.
- op verschillende etages worden afscheidingen getimmerd, inklusief deuren en schilderwerk.
- het maken van boeken-rekken voor de bibliotheek...en nog veel meer.

Het is duidelijk, dat die werkzaamheden niet allemaal tegelijk aangepakt kunnen worden door de bewoners van de toren. Daarom doen wij een beroep op u te komen helpen, al naar u tijd hebt, voor enkele uren, een dag of een weekend. Wanneer u opbelt kunt u in overleg met de "torenaars" een karweitje uitkiezen.
Nu het adres van Karma Chöphel Ling Hamtoren Vleuten is geworden vervalt het oude korrespondentie-adres Oranjelaan 26, Harderwijk. Wij allen, die het werk van het eerste jaar in gedachten hebben, mogen ons wel realiseren hoeveel liefde, werk en opoffering Adriana Tjoeng, haar man en haar dochter hebben gegeven om het voorlopig centrum in hun huis en yoga-ruimte gastvrij te huisvesten. Dat wil echter niet zeggen, dat alle activiteiten, sinds de behuizing van de toren een feit is, uit hun huis zullen verdwijnen.
De inrichting van de ruimten van de Toren zal nauwkeurig overleg vereisen. In principe is behoefte aan vloerkleden, meubilair, beddegoed en dekens, keuken-inventaris, servies, doeken voor wandbekleding, boekenrekken en boeken voor de bibliotheek. Alle goederen, die u ter beschikking heeft kunt u telefonisch opgeven of per brief aan het adres van de toren, waarna afgesproken wordt wie en wanneer uw stoffelijke bijdragen worden opgehaald. U kunt ook zaken in bruikleen afstaan, maar dan moet u dat wel duidelijk vermelden. Wij zorgen er dan voor dat uw bruikleenartikel duidelijk wordt genoteerd (bv.: een beeldje, een schilderij, een vaas...). Vooralsnog is de financiële draagkracht niet zo groot, dat wij zulke artikelen kunnen verzekeren.
Wij hebben de huidige bewoners gevraagd een lijst aan te leggen van dingen, die zij nodig hebben. De lijst bevat

nu nog zeer uiteenlopende artikelen zoals cement, hout en glas, electraleidingbuis en -draad, stopverf en muurverf, draadnagels, plasticemmers enz. Maar al naargelang het werk vordert verandert dat. Tot op heden hebben de bewoners op eigen kosten de direkt benodigde materialen aangeschaft en zijn een aantal voorzieningen getroffen met gekregen en geleende spullen, zoals bv. een keuken met campinggasbrander. Wij willen deze noodvoorzieningen zo spoedig mogelijk vervangen door definitieve. Daarvoor is allereerst nodig, dat de ruimten gereed komen en dat de gasleiding gelegd wordt. Nogmaals: er is handkracht nodig, vrijwilligers, wie? Voor de aanleg van centrale verwarming, de gasleiding, sanitair zal op korte termijn een lening worden gesloten. Er is veel geld nodig in het begin, omdat bij de opdracht voor de CV 40 % van de totale kosten moet worden betaald en voor de aanleg van de gasleiding het hele bedrag vooruit betaald moet worden.
De grootte van de lening wordt nog nader bepaald. U begrijpt, dat het onmogelijk is en ook oneerlijk, de rente en aflossingskosten en de garantie voor de bank op enkele bestuursleden af te schuiven, daarom vertrouwen wij erop,dat u allen, die zich betrokken voelt bij het werk van Karma Chöphel Ling steun zult willen geven in de vorm van een vaste maandelijkse bijdrage van ƒ 5,-- - ƒ 25,-- op het gironummer 3530538 ten name van Karma Chöphel Ling - Vleuten.
Erik Hoogkarspel, die voor geruime tijd op reis is naar India, heeft het penningmeesterschap overgedragen aan Vitja Tschepurnoj, die in de toren woont. Hij geeft volgend financieel overzicht van 24 juli 1976:

aan periodieke bijdragen	ƒ 2885,--
aan incidentele bijdragen	" 2052,-- +
	ƒ 4937,--
uitgaven voor publikaties, reisgeld en voeding Lama's	ƒ 1330,40
saldo	ƒ 3606,60 waarvan

ƒ 75,-- in kas en ƒ 3531,60 op de giro.
Er zijn twee kaskommissieleden: Roel Huttinga, torenbewoner en Roland Coveliers, die uit het Antwerpse centrum is overgekomen om te helpen bij de inrichting

van het centrum.
Vitja zit nu met de financiën van een centrum in opbouw en schrijft:
"Er zijn nu een aantal vaste kosten: de huur, gas, licht, telefoon, bovendien komen daar nog allerlei kosten bij voor materialen. Wat ook nog betaald moet worden is de reis van de Lama. Over de centrale verwarming en dergelijke praat ik nog niet eens. Om een lang verhaal kort te maken, stuur alles wat je kunt missen en zo spoedig mogelijk! de penningmeester W.P. Tschepurnoj."

Van Adriana Tjoeng vernamen we, dat Akong Rinpoche met zijn vrouw en kinderen van 22 oktober tot 26 oktober voor vakantie naar Nederland komt. Akong R. zal een bezoek aan de Toren brengen en bovendien enkele talks geven, waarover u nog nader wordt geïnformeerd.
Kalu Rimpoche, die momenteel in Plaige verblijft hopen wij over twee of 2½ maand in de Toren te kunnen ontvangen. Voorts vernamen wij, dat Z.H. niet dit jaar naar Nederland komt maar in mei 1977.
Van 12-27 juni 1976 werd de Mahayana Boeddhistische meditatie-kursus gegeven onder leiding van Thubten Pälgye (Marcel Bertels) met medewerking van Anila Chödun (Nicole) op het terrein van het Theosofisch Centrum in Huizen. De deelnemers werden vooral getroffen door de doeltreffende wijze, waarop men zich de Leer en de methode tot het begrijpen van de leer in de meditaties kan eigen maken.

Karmapa Tjenno

Namens het bestuur van
Karma Chöphel Ling, de sekretaresse

(A. Boerlage-Jager)

P.S.
- Vanuit Utrecht Centr. station vertrekt elk half uur een trein naar Leiden die in Vleuten stopt, 9 min. over elk heel en half uur, aankomst kwart over elk heel en half uur (6 min. rij-duur); vertrek uit Vleuten -26 en -56 aankomst 2 min. over elk heel en half uur.
- Vanaf het Jaarbeursplein vertrek om het uur -20 een bus naar richting Breukelen lijn 47, welke u na een kwartier bij de R.K. kerk in Vleuten brengt.

HOE EEN HERT EEN KONING OVERREEDDE,
HET JAGEN ERAAN TE GEVEN.

Het hieronder volgende, uit het Pâli vertaalde verhaal is jâtaka 12. Een "jâtaka" is een verhaal over een der vroegere levens van de Boeddha, toen deze nog een Bodhisatta was.

Oudtijds, toen Brahmadatta te Benares ten troon zat, daalde de Bodhisatta, ten einde wedergeboren te worden, neer in de schoot van een hert. Ter wereld gekomen, was hij van gouden kleur, zijn ogen geleken edelstenen, zijn horens glansden als zilver, zijn snuit had de kleur van een stapel rode wollen stoffen, zijn vier hoefjes hadden de kleur van geprepareerd lak, zijn staart was als die van een yak en zijn grote romp had de maat van een veulen. Hij heette Nigrodha, koning der herten, en met een gevolg van vijfhonderd herten richtte hij zich een verblijfplaats in in het woud. Niet ver daarvandaan huisde een ander hert, Sâkha geheten, eveneens met een gevolg van vijfhonderd herten, en ook deze had een gouden huidskleur.
In die tijd was de koning te Benares een liefhebber van de hertejacht, hij at niet zonder vlees. Hij haalde de mensen uit hun werk en zodra hij alle stads- en buitenlui verzameld had, ging hij op de koninklijke hertejacht. En de mensen dachten: Deze koning haalt ons maar uit ons werk. Als wij nu eens in het park voer voor herten zouden strooien en drinken klaarzetten en vervolgens, als er veel herten in het park zijn gedreven, het hek zouden sluiten en ze aan de koning zouden uitleveren?- En aldus strooiden zij met z'n allen voer in het park, spreidden er gras uit, zetten water klaar en lieten de stadsbevolking de poort sluiten. Daarna zijn ze met medeneming van allerlei spiezen en met de wapens in de hand het bos ingegaan op zoek naar herten. Ze spraken af dat ze de herten zouden vangen na ze eerst omsingeld te hebben. Zo bezetten ze een gebied van een vierkante yojana[1] en een kring makende omsingelden zij de verblijfplaats van de herten van Nigrodha en Sâkha. En toen ze die menigte herten zagen, sloegen ze met stokken op bv. een hoop takken of op de grond en zo dreven ze de kudde

herten uit de jungle. Messen, zwaarden, pijl en boog en meer van zulke wapens opnemend, joegen ze de kudde onder luid geschreeuw het park in en sloten het hek. Daarna zochten ze de koning op en zeiden; "Heer, daar we altijd op de hertejacht moeten gaan, verhindert ge ons ons werk te doen. Uw park is nu stikvol herten die we uit het bos erheen gedreven hebben, eet voortaan maar hertebout." En de koning verlof vragende gingen ze heen.
En de koning, die hun woorden had aangehoord, bezocht het park om naar de herten te kijken en toen hij twee herten zag met een gouden huidskleur deed hij hun geen kwaad. Maar sedertdien ging hij nu eens zelf, doorboorde een hert en nam het mee; dan weer ging zijn kok erheen, schoot een hert neer en bracht het aan. En als herten de boog zagen, vluchtten zij, verbijsterd door doodsangst. Twee of drie werden dan getroffen; zij raakten uitgeput en verzwakt door bloedverlies, en stierven.
Deze gang van zaken werd door de hertenkudde aan de Bodhisatta bericht; die daarop Sâkha ontbood en tot hem zei: M'n waarde, er gaan zeer vele herten verloren. Hoewel het onvermijdelijk is dat zij hun einde vinden, mogen de herten van nu af aan niet door een pijl doorboord worden. Laat er op een plaats waar een boomstronk is die voor executie kan dienen, een hert door het lot worden aangewezen; de ene dag moet de beurt zijn aan een hert uit mijn kudde, de andere dag aan een hert uit jouw kudde. Het hert waarop het lot gevallen is, moet op het executieblok gaan liggen met z'n kop erbuiten. Als het zo gebeurt, zullen de herten tenminste niet verwond worden."
De ander keurde het plan goed. En sedertdien begaf het hert dat door het lot was aangewezen, zich naar het executieblok en ging daar liggen, met z'n keel erbuiten. En als de kok daar aankomt grijpt hij het hert en vertrekt.
En toen gebeurde het dat het lot viel op een wijfjeshert uit de kudde van Sâkha, dat drachtig was. Zij zochten Sâkha op en zei: "Heer, ik draag een jong bij mij. Als ik het gebaard heb, zullen we met ons tweeën aan de loting deelnemen, laat me nu mijn beurt overslaan." Maar Sâkha antwoordde: "Ik kan een ander niet jouw plaats laten innemen. Aanvaard dat het lot jou heeft aangewezen. Ga!" Doch toen zij bij hem niet gedaan

kreeg dat hij er notitie van nam, zocht zij de Bodhisatta op en legde hem de zaak voor. En hij hoorde haar aan en zei: "Hetzij zo. Ga maar, ik zal je beurt overnemen." En zelf zich naar het executieblok begevende ging hij erop liggen met z'n kop erbuiten. En toen de kok hem zag, dacht hij: Mijn hemel, de koning der herten ligt op het blok. Wat nu te doen?- en snel terugkerend berichtte hij het de koning. En de koning beklom terstond een wagen en ging met groot gevolg erheen. Toen hij de Bodhisatta zag, zei hij: "M'n waarde koning der herten, ben je niet bang voor mij, waarom ben jij hier gaan liggen?"
"Grote koning, er is een drachtig wijfjeshert bij mij gekomen dat mij vroeg in plaats van haar een ander aan te wijzen. Ik kon echter het leed van te moeten sterven niet van de één op de ander overdragen. Daarom ben ik zelf, haar het leven schenkende en het doodslot dat het hare was, op mij nemende, hier gaan liggen. Zoek er verder niets achter. grote koning".
En de koning zei: "Heer, koning der herten met gouden kleur, nog nooit heb ik onder mensen iemand ontmoet die vervuld was van een zodanige lankmoedigheid, liefde en deernis. Dat geeft mij een gevoel van vrede, sta op, er is mijnerzijds geen gevaar meer noch voor jou noch voor haar." "Nu er twee veilig zijn, hoe staat het met de overigen, mensenkoning?"
"Ook de anderen garandeer ik veiligheid, heer."
"O koning, zo zullen de herten in het park zich veilig mogen weten, maar wat moeten de andere herten beginnen?
Ook op hen zal ik niet meer jagen, heer."
"Grote koning, laten de herten van u het geschenk ontvangen te mogen leven zonder vrees, maar wat met de overige viervoeters?"
"Ook deze zijn voortaan veilig voor mij, heer."
"Laten de viervoeters veilig zijn, koning, maar wat moeten de vogels doen?"
"Ook de vogels zal ik met rust laten, heer."
"Laten, koning, de vogels vrij van vrees mogen zijn, maar wat met degenen die in het water verblijven, wat met de vissen?"
"Ook deze zullen veilig voor mij zijn, heer."
Zo heeft hij voor alle levende wezens van de koning veiligheid afgesmeekt. Hij verankerde het hart van

de koning in de vijf regels van goed gedrag en, opstaande, zei hij: "Wandel in gerechtigheid, grote koning. Zij onder de vaders en moeders, zonen en dochters, brahmanen en huisvaders en stads- en buitenlui die in gerechtigheid wandelen, zullen na hun dood naar een goede bestemming, naar de Hemel gaan." Zo onderrichtte hij de koning in gerechtigheid met het speelse gemak van een Boeddha en verbleef nog een paar dagen in het park, de koning het goede voorhoudende. Daarna zocht hij, omringd door de kudde herten het woud weer op.
En het wijfjeshert baarde een zoon, die gelijk een lotosstengel was. Eens kwam hij, spelende, in de nabijheid van het hert Sâkha. Maar toen zijn moeder dat zag, waarschuwde zij hem dat hij niet meer in de buurt van hem moest komen, maar liever het gezelschap van Nigrodha zoeken en ze sprak deze versregels:

Moge men Nigrodha volgen en zich verre houden van Sâkha.
Beter is de dood onder Nigrodha dan onder Sâkha te leven.

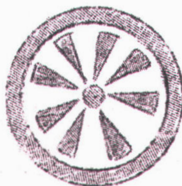
Van dien af aan echter aten de herten, die niets meer te vrezen hadden, de slakroppen der mensen op. En de mensen, wetende dat deze herten bescherming genoten, konden ze niet neerleggen noch verjagen. Daarom kwamen ze samen op het paleisplein en legden de koning de zaak voor.
En deze zei: "Tot vrede des harten gekomen, heb ik aan het edele hert Nigrodha een gunst verleend en ik zou liever troonsafstand doen dan dit toestaan. Gaat, niemand in mijn koninkrijk krijgt toestemming op herten te jagen."
Het hert Nigrodha kwam ter ore wat gebeurd was. Hij liet de kudde herten bijeenroepen en verbood ze nog ooit kroppen te eten die anderen toebehoorde. Daarna liet hij de mensen weten: "Laten zij die groente verbouwen, voortaan geen schuttingen meer bouwen om hun groente te beschermen, maar hun akker rondom afsluiten met een heg."
Sedertdien werd het de gewoonte om de velden te scheiden door heggen en daarna was er waarlijk ook geen hert meer dat zich daarbinnen begeven zou, zoals de Bodhisatta het ze op het hart had gedrukt.
Zo de kudden herten belerend en hierin standvastig zolang hij leefde, is het de Bodhisatta en de herten met hem, vergaan naar hun daden. Ook de koning is niet meer afgeweken van de weg die de Bodhisatta gewezen had.

Hij heeft verdienstelijke dingen gedaan en ook hem is het vergaan naar zijn werken.

Tot zover dit jâtaka.
Het is een eenvoudig verhaal, zonder bijzonder verrassende wendingen, al is de fabel zelf een aardige vondst. Wat de Bodhisatta bovenal siert, is een onbaatzuchtigheid waarvoor geen offer te groot is, en prompte vindingrijkheid als zich moeilijke situaties voordoen. De wenk om schuttingen door heggen te vervangen, waarvan de herten de bladeren kunnen afgrazen, is een kostelijke inval.
Wat deze fabel onder soortgelijke verhalen in de wereldliteratuur echter doet uitblinken, is de ruimdenkendheid die ons eruit tegemoet straalt. Ze eindigt niet met vreugde alleen in het hertenkamp noch pleit de Bodhisatta alleen voor eigen parochie, het tegendeel is het geval. Zijn mededogen gaat uit naar alle wezens en hij rust niet vóór hij ook de van zijn eigen geslacht verst verwijderde soorten in het rijk der levenden onder de bescherming van de koning heeft gesteld.

(Vertaald uit het Pâli)

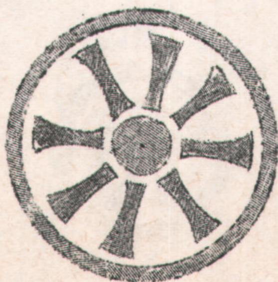
1) Een afstandmaat; ± 10 km.

EEN BEROEMDE METAFOOR VAN DE BOEDDHA

In de tijd waarin de Boeddha optrad, lag de autoriteit in zake religie bij de brahmaanse priesterkaste. Hoewel de Boeddha zich in het algemeen weinig ophield met vraagstukken betreffende wereldlijke of geestelijke macht, oefende hij nogal eens scherpe kritiek uit op de leiding die de priesters gaven.
Een van zijn bezwaren gold hun "blindelings" als heilige waarheid accepteren van overleveringen uit vroegere tijden. Hij geloofde niet in de onfeilbaarheid van oude teksten. Het viel niet meer na te gaan of en in hoeverre de oude uitspraken op waarheid berustten; evenmin was het mogelijk bevestiging te verkrijgen in de eigen ervaring. Was het méér dan een fabel dat de teksten ontstaan zouden zijn onder goddelijke inspiratie?
In een gesprek met een zekere Bhâradvâja karakteriseerde de Boeddha de priesters die elkaar en vorige geslachten maar napraatten, aldus:
"Ik meen, Bhâradvâja, dat al hetgeen de brahmanen zeggen, te vergelijken is met een rij blinden, die zich aan elkaar vastklampen, maar van wie de voorste niet zien kan, en de middelste man niet zien kan, en de achterste ook niet. Zo staat het ook met die brahmanen. De eerste is blind, en de middelste is blind, en de laatste is het eveneens". (Majjhima Nikâya 95)

T.K.-Sch.

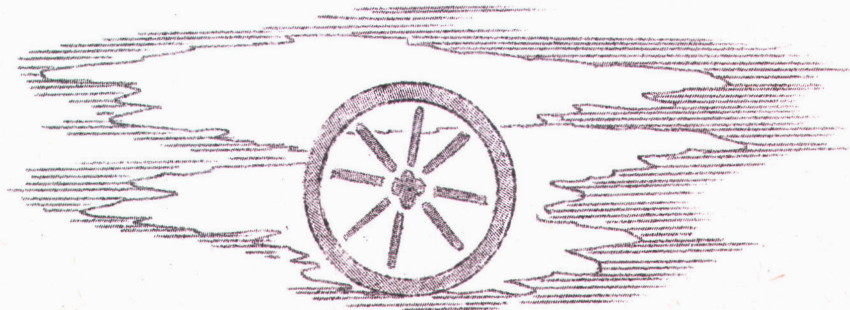

ECKEHART EN WIJ

Onderstaand citaat van de mysticus Meester Eckehart (1260-1327) zal, zo dachten wij, ook velen van onze lezers aanspreken.
Graag bieden wij het daarom, als materiaal voor meditatie, aan.

Nur hierum bin ich geboren. Nach meiner ewigen Geburtsweise vermag ich auch nimmer zu sterben: kraft meiner ewigen Geburtsweise bin ich von Ewigkeit her gewesen, und bin, und werde ewiglich bleiben! Nur was ich als zeitliches Wesen bin, das wird sterben und zunichte werden; denn es gehört dem Tage an, darum musz es, wie die Zeit, verschwinden. In meiner Geburt wurden auch alle Dinge geboren: ich war zugleich meine eigene und aller Dinge Ursache. Und wollte ich: weder ich wäre, noch alle Dinge. Wäre aber ich nicht, so wäre auch Gott nicht. Dasz man dies verstehe, ist nicht erforderlich.

Leo Boer.

DE IJZEREN FLUIT. 100 ZEN KOANS

Het origineel van "Tetteki Tōsui" ("De ijzeren fluit") werd in 1783 door Genrō, een Zen meester van de Sōtō school in Japan geschreven. Hij schreef koans, commentaren en gedichten. Fugai, Genrō's opvolger, voegde hier en daar enkele zinnen commentaar toe.
In 1939 vertaalde Nyogen Senzaki het werk in het Engels en voegde eveneens enkele commentaren toe.
Tetteki betekent: "ijzeren fluit". Een fluit is in Japan meestal gemaakt van bamboe en heeft een mondstuk en gaatjes. Deze fluit heeft echter geen mondstuk en is geheel dicht. Tōsui betekent: "het ondersteboven bespelen".
De gewone muzikant zal deze Zen fluit nooit kunnen bespelen, maar degene die de harp zonder snaren bespeelt, kan ook spelen op de fluit zonder mondstuk.

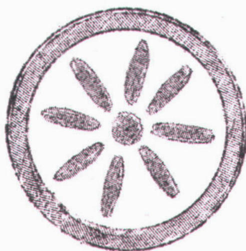
Koan 48:
Ti-ts'ang's Boeddhisme.
Op een dag ontving Ti-ts'ang één van Pao-fu's leerlingen als gast en vroeg hem: "Hoe onderricht je leraar je in boeddhisme?" "Onze leraar" antwoordde de monnik, "zegt ons onze ogen te sluiten en geen kwaad te zien; onze oren te bedekken en geen valse geluiden te horen; de activiteiten van onze geest te stoppen en geen verkeerde ideeën te vormen."
"Ik vraag je niet je ogen te sluiten", zei Ti-ts'ang, "maar je ziet niets. Ik vraag je niet je oren te bedekken, maar je hoort geen geluid. Ik vraag je niet de activiteiten van je geest te stoppen, maar je vormt geen enkel idee."

Nyogen: "Deze monnik was waarschijnlijk zowel jong in jaren als in Zen. Zijn geest bleef steeds gehecht aan waardeloze en slechte zaken. Zijn eigen leraar had medelijden met hem en gaf hem een lesje uit de boeddistische kleuterschool, maar daar Zen-instructies altijd individueel gegeven worden, had hij moeten zeggen: Mijn leraar zegt mij.......

Ti-ts'ang's instructies waren zonder twijfel te moeilijk voor deze jongeling. Als je je niet hecht aan iets wat je ziet, dan zullen je ogen het slechts weerkaatsen en daarna zal het verdwenen zijn zonder een spoor na te laten op de spiegel van je geest. Als je geen speciale aandacht schenkt aan hetgeen je hoort, zal geen geluid bij je blijven.
Gisteren zal je misschien gedacht hebben dat dìt goed en dat slecht is, maar vandaag heb je niet datzelfde geestesbeeld van het verleden in het heden overgedragen.
Er is niets te zien, tenzij je je eigen verbeelding schept. Er is geen geluidte horen, tenzij je je eigen geluid registreert. Er is geen vorm van gedachten, tenzij je die zelf bouwt

Vert. uit het Engels door

Carla Doing.

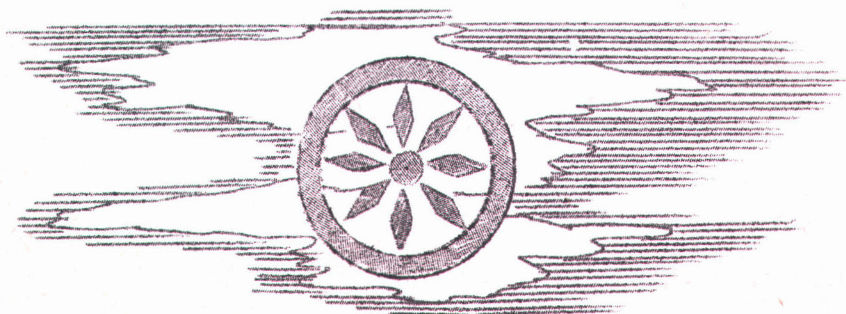

B O E K E N

The Thousand-Petalled Lotus is de titel van een boeiend boek over religieus leven in India. Het is geschreven door Sangharakshita en een uitgave van Heinemann, Londen. Sangharakshita is de religieuze naam die de schrijver, de Engelsman D.P.E. Lingwood, ontving bij zijn wijding tot boeddhistische monnik.
Lingwood verkreeg deze wijding in 1949 in Kusinara, een pelgrimsoord in Noord-India. Vijf jaar eerder was hij als dienstplichtig militair scheepgegaan naar Bombay; nog in zijn diensttijd leerde hij Dehli, Colombo, Calcutta, Singapore kennen. Hij sloot vriendschap met een jonge Indischman, een nationalist en overtuigd hindu-aanhanger, hoewel een heftig tegenstander van het kasten-stelsel. De schrijver zelf had al vóór zijn vertrek naar India het boeddhisme omhelsd.
Na de oorlog vingen beide jongemannen, als "dakloze" wijsheidszoekers, de zwerftocht aan die hen in bijna drie jaar tijd dwars door het subcontinent van Zuid- naar Noord-India zou voeren. Na zoveel jaren is het boek dat thans voor ons ligt, een verslag van deze reis.
Het is een intelligent geschreven en prettig leesbaar boek geworden. De schrijver doet welbewust geen poging om toestanden te verklaren of analyseren; evenmin wordt er een uiteenzetting van de boeddhistische leer gegeven. Opvallend is het begrip dat de schrijver toont voor andersdenkenden, evenals de openhartigheid waarmee hij wantoestanden in de boeddhistische wereld signaleert. Mensen en religieuze gemeenschappen zijn met grote scherpte geportretteerd; ook het leven van de Engelse kolonie wordt in enkele alinea's raak in beeld gebracht. Niets wordt geïdealiseerd, maar de toon van het boek wordt nergens spottend of bitter. Men krijgt de indruk dat onbewust een gevoel van milde genegenheid altijd aanwezig blijft. De schrijver toont zich onbevangen, maar is zeker niet naïef. Hij aanvaardt de realiteit van het leven, terwijl zijn eigen keuze op een andere wereld is gericht.
Kort nadat hij de monnikswijding had ontvangen, vestigt hij zich in Kalimpong, een stad aan de voet van de Himalaya, waar hij een klooster stichtte dat hij nadien

gedurende 14 jaar bestuurd heeft. In 1964 keerde hij terug naar het Westen; vier jaar later werd hij de oprichter van de Western Buddhist Order.

T. K.-Sch.

TIJDSCHRIFTEN

World Buddhism, 153/3 Dutugemunustr., Nugegoda, Sri Lanka. Wij ontvingen het maart- en aprilnummer. Beide bieden een aantrekkelijke variatie aan artikelen. Wij noemen de reeksen "Mahayana Criticism of Theism" door Nathan Katz; "Middle Path Way to World Community" door L.G. Hewage; "Buddhagava Temple in Indian Buddhism" door Shohai Ichimura. In het aprilnummer schreef Douglas M. Burns "Buddhist Contribution to Logic, Mathematics".

The Maha Bodhi, 4/A Bankim Chatterjeestr., Calcutta 12, India. In het maartnummer van dit jaar viel ons op een aardig artikel van Amarasiri Weeraratne, "Buddhist Ideas in English Poetry".

In verband met onze "candidatuur" voor de Boeddhistische Unie van Europa ontvangt de redactie thans met enige regelmaat de "Octopus Information", een ts. "für Buddhismus und Grenzgebiete", Postfach 53, A-1236, Wenen; en "Cahiers Bouddhistes", Pl. Pépinet 4,1003, Lausanna te Zwitserland. Vooral de laatste heeft een aantrekkelijke formule voor de inhoud. Beide tijdschriftjes zijn uiterst eenvoudig van uitvoering, maar het is bemoedigend dat dit soort geschriften overal in Europa begint te verschijnen.

SADDHARMA

is een uitgave van de Stichting Nederlands Buddhistisch Centrum

de Stichting werd opgericht op 8 november 1967

haar doelstelling is:
de studie van de beginselen van het buddhisme te bevorderen en de praktische toepassing van deze beginselen aan te moedigen

de Stichting is geen religieus genootschap maar wil helpen diegenen te verenigen – welke levensovertuiging of geloof zij ook aanhangen – die op enigerlei wijze in het buddhisme belang stellen of zich daarbij betrokken voelen

iedereen, ook organisaties of instellingen, kunnen als begunstiger aan de Stichting steun verlenen

het contact-adres van de Stichting is dat van de redactie van Saddharma; dit adres is op de eerste bladzijde van dit tijdschrift vermeld

begunstigers ontvangen regelmatig, tenminste vijf maal per jaar, de afleveringen van Saddharma
zij hebben tevens het recht deel te nemen aan de landelijke bijeenkomsten, die een- of tweemaal per jaar gehouden worden

